Shells ‘groene’ waterstoffabriek verhoogt de CO2-uitstoot

Posted on 13 juli 2022 by Maarten van Andel

Shell gaat de grootste groene waterstoffabriek van Europa bouwen. De NOS bracht dit nieuws kritiekloos in het 6 uur-journaal, zonder aandacht voor tegengeluiden, zoals bijvoorbeeld wel in het commentaar in dagblad Trouw.

Hoeveel subsidie ontvangt Shell hiervoor? Hoeveel subsidie heeft Shell ontvangen voor ‘hun’ windpark Hollandse Kust Noord dat de benodigde groene stroom gaat leveren? En hoeveel CO_2 bespaart ‘hun’ nieuwe groene *Holland Hydrogen I* waterstoffabriek eigenlijk?

Ik ben zeer benieuwd naar de belastingmiljarden die hier in worden gepompt, maar Shell meldt geen financiële details. Ik kan wel alvast de laatste vraag beantwoorden.

Peperdure korrel op een gloeiende plaat

De grootste groene waterstoffabriek van Europa bespaart namelijk geen CO_2.

Integendeel, hij veroorzaakt extra CO_2. Holland Hydrogen I zal op de Tweede Maasvlakte in Rotterdam vanaf 2025 ruim 20.000 ton waterstofgas per jaar gaan maken. 20.000 ton waterstofgas heeft een bruikbare energie-inhoud van 3 petajoule. Dat is 0,15% van ons jaarlijkse energieverbruik van 2000 petajoule, een peperdure druppel op een gloeiende plaat.

Bovendien heeft groene waterstofproductie een slecht rendement, van ruwweg 50%. Er is dus twee maal zoveel energie nodig om het te maken als dat eruit komt. Als de bruikbare energie-inhoud van Shells groene waterstof 0,15% van ons totale energieverbruik is, vergt het dus 0,3% van ons verbruik om het te maken.

Die 0,3% groene energie, die van en voor ons allemaal is, kan veel beter rechtstreeks het net op voor direct verbruik. Dan verliezen we tenminste niet de helft ervan. Als Shell er daarentegen waterstof van maakt zal er meer fossiele stroom op het net nodig zijn. Dat leidt dus tot meer CO_2 in plaats van minder.

Een fraai staaltje *'green washing'*

De groene waterstof is bestemd voor industrieën in de Rotterdamse haven, waaronder Shells eigen raffinaderijen. Een fraai staaltje 'green washing' op kosten van de Nederlandse belastingbetaler.

Het maakt overigens niet uit waar die groene waterstof wordt toegepast, bij Shell of elders. Je kunt elke kilo maar één keer verbruiken, en de lokale CO_2-besparing in industrieën, auto's of verwarmingsinstallaties is overal ongeveer hetzelfde. Die lokale CO_2-besparing aan het eind van de keten is vanwege het slechte rendement van groene waterstofproductie altijd minder dan de helft van de extra CO_2-uitstoot die groene waterstofproductie aan het begin van de keten veroorzaakt.

NPO maakt politieke keuze

Wat bezielt onze regering en onze nationale industrie om dit te willen en te financieren? Wat bezielt de met publiek geld gefinancierde NOS om dit kritiekloos in het nieuws te brengen? Het feit dat groene waterstof officieel duurzaam en klimaatneutraal wordt genoemd wil niet zeggen dat het dat ook is. Dat zijn we door schade en schande ook bij biomassa aan het ontdekken, hoe halsstarrig Frans Timmermans en Diederik Samsom ook vasthouden aan het officiële verhaal.

De door ons allen betaalde publieke omroep, die zo fel en kritisch kan doorvragen bij aardbevingsschade en mondkapjesfraude, blijkt haar kritiek selectief toe te passen. De zelfbenoemde hoeders van onze democratie maken kennelijk een politieke keuze door geen aandacht te besteden aan allerlei kritische publicaties over blauwe en groene waterstof, en door niet door te vragen over de belastingmiljarden die ermee worden verspild.

Publieke omroep incasseert zelf moeilijk kritiek

Vrije journalistiek is een groot goed, dat we willen koesteren en bewaken. Daartoe is het essentieel om de vrije journalistiek net zo kritisch tegemoet te treden als die dat zelf naar anderen kan doen. Die vrije journalistiek blijkt daar niet altijd ontvankelijk voor, en althans in het publieke energiedebat moeilijk tot zelfreflectie te komen en kritiek op het officiële beleid en het populaire narratief de publiciteit te geven die het verdient.

Het kritische artikel in Trouw over groene waterstof is wat dat betreft een welkome uitzondering, en daar zouden er meer van moeten zijn. Zeker bij de NOS, nota bene een publieke omroep die met publiek geld wordt geacht om alle meningen en stromingen in de maatschappij een stem te geven.

Door selectief kritisch te zijn en daarmee politieke keuzes te maken bij de nieuwsvoorziening over energie- en klimaatbeleid laadt de publieke omroep de verdenking op zich een overheidsspreekbuis te zijn geworden. Bovendien schaadt zij daarmee milieu, klimaat en economie. Die zijn namelijk gebaat bij twijfel en gezonde onderbouwde kritiek. Dat is toch een primaire taak van de publieke omroep, die niet verzaakt zou moeten worden.

Beleid op de vierkante meter

Waterstof wordt net als elektrische auto's en warmtepompen veel te veel op de vierkante meter beschouwd. Het feit dat er aan het eind van de keten geen CO_2-uitstoot is zegt niets over de integrale CO_2-balans in de hele keten. Elektrische auto's, warmtepompen en zogenaamd groene waterstoffabrieken zijn helemaal niet emissievrij. Ze verplaatsen voornamelijk CO_2-uitstoot van het eind naar het begin van de keten, en kunnen die zelfs vergroten.

Het is me echt een raadsel waarom weldenkende politici en journalisten dat hele

plaatje niet kunnen of willen uitdragen. Het kan toch niet zo zijn dat ze zichzelf gevangen houden in diepgewortelde politieke stellingnames en populaire narratieven. Ze buigen toch zeker niet voor de gruwelijke trend dat wetenschappers problemen met hun werkgevers krijgen omdat ze kritische geluiden over klimaat- en energiebeleid laten horen. De essentie van wetenschap en journalistiek is toch twijfel en het ter discussie stellen van ogenschijnlijke zekerheden. Als we dat niet meer toelaten is het eind zoek.

Ik prijs mij gelukkig dat ik hier vrij en onafhankelijk over kan schrijven en presenteren. Ik heb de wijsheid niet in pacht, net zo min als Rob Trip, Marjan van Loon en Rob Jetten. Ik kan wel zonder enig belang en meel in de mond zeggen wat ik wil zeggen, en ongefilterd nadruk leggen op de natuurwetenschappelijke kenmerken van groene waterstof en allerlei andere klimaatneutraal genoemde beleidsmaatregelen. Die liegen er niet om, en daar kan uiteindelijk ook niemand omheen.

Mijn doel is dat we samen tot veel effectiever en goedkoper klimaat- en energiebeleid komen dan we nu voeren. Daarbij helpen gevestigde ordes en politiek correcte meningen niet. Dat blijven tenslotte slechts door mensen bedachte ordes en meningen, waaraan natuur en klimaat zich niets gelegen laten liggen.

Maarten van Andel *publiceert regelmatig in Wynia's Week over 'de energietransitie'. Zie ook zijn integrale analyse over waterstof.*

Kijk ook naar het gesprek van Syp Wynia met Maarten van Andel op ***deze video***

Steunt u de onafhankelijke berichtgeving van Wynia's Week? Dat kan ***HIER****. Hartelijk dank!*